

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางจิรกาญจน์ เคชแพ ตำแหน่ง ครูใหญ่โรงเรียนอนุบาลวรานูช
2. นางประภาพร จันทบุรณ ตำแหน่ง ครูอนุบาล 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. นางสาวชนนิกานต์ หาญสุริย์ ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ 6 ว.

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบวัดความสามารถ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบความสามารถแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด เป็นการบันทึกข้อมูลจากคำสัมภาษณ์ โดยจะนำไปวิเคราะห์ถึงเกณฑ์ขั้นตอนการคิดแก้ปัญหา 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนกำหนดปัญหา 2) ขั้นตอนคิดหาทางเลือก 3) ขั้นตอนเลือก 4) ขั้นตอนปฏิบัติตามทางเลือก 5) ขั้นตอนประเมินผลปฏิบัติตามทางเลือก
2. แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กและสังเกตพฤติกรรมผู้วิจัยบันทึกผลโดยการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและบันทึกผลแบบอธิบาย

ข้อปฏิบัติในการสังเกต

1. เขียน วันเดือนปี ที่สังเกต
2. ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกคำตอบการคิดแก้ปัญหา จำนวนขั้นตอนการแก้ปัญหา และลักษณะคำตอบลงในแบบสังเกตการคิดแก้ปัญหา โดยสังเกตนักเรียนขณะตอบคำถามทีละคน
3. ผู้ช่วยผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมและการแก้ปัญหาของเด็กและพฤติกรรมของผู้วิจัย โดยสังเกตทุกคนขณะทำกิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด
4. ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินให้คะแนนความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย

การให้คะแนน

- 1.) เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ 5,4,3,2,1 โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- ค่าประเมินระดับ 5 ใช้กระบวนการแก้ปัญหาได้ 5 ขั้นตอน
- ค่าประเมินระดับ 4 ใช้กระบวนการแก้ปัญหาได้ 4 ขั้นตอน
- ค่าประเมินระดับ 3 ใช้กระบวนการแก้ปัญหาได้ 3 ขั้นตอน
- ค่าประเมินระดับ 2 ใช้กระบวนการแก้ปัญหาได้ 2 ขั้นตอน
- ค่าประเมินระดับ 1 ใช้กระบวนการแก้ปัญหาได้ 1 ขั้นตอน

- 2) เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมเด็ก แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ 3,2,1 โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- ค่าประเมินระดับ 3 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นมาก
- ค่าประเมินระดับ 2 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นปานกลาง
- ค่าประเมินระดับ 1 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นน้อยมาก

แบบทดสอบความสามารถแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด

ก่อนเล่านิทาน

หลังเล่านิทาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550

คำถาม.....เมื่อนักเรียนเห็นแมวร้องจะทำอย่างไร.....

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	คำตอบ	ขั้นตอนการแก้ปัญหา				
			ขั้นกำหนดปัญหา	ขั้นคิดหาทางเลือก	ขั้นเลือก	ขั้นปฏิบัติตาม	ขั้นประเมินผล
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							

แบบทดสอบความสามารถแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมเล่นิทานปลายเปิด

☐

ก่อนเล่นิทาน

☒

หลังเล่นิทาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550

คำถาม.....ถ้าหนูหลงทางกับคุณแม่ที่ตลาดหนูจะอย่างไร.....

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	คำตอบ	ขั้นตอนการแก้ปัญหา				
			ขั้น วิเคราะห์ ปัญหา	ขั้น เลือก แนวทาง แก้ปัญหา	ขั้น เขียน คำตอบ	ขั้น ปฏิบัติ ตาม คำตอบ	ขั้น ประเมิน ประ สิทธิภาพ
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							

ตัวอย่างคำถาม pretest – posttest

1. ถ้าหนูทำแก้วน้ำแตกแตกหนูจะอย่างไร
2. ถ้าหนูหกล้มและเลือดไหลหนูจะอย่างไร
3. ถ้าแมว์ร้องหนูจะอย่างไร
4. ถ้าหนูหลงทางหนูจะอย่างไร
5. ถ้ามีเพื่อนมาแย่งของเล่นหนูจะอย่างไร
6. ถ้าเด็กลืมหกเงินมาโรงเรียน
7. ถ้าหนูปวดฟันจะอย่างไร
8. ถ้าน้องของหนูร้องไห้หนูจะอย่างไร
9. ถ้าหนูทำเงินหายจะอย่างไร
10. ถ้าหนูโดนสุนัขกัดหนูจะอย่างไร
11. ถ้าเห็นคนตัดต้นไม้หนูจะอย่างไร
12. ถ้าหนูปวดหัวหนูจะอย่างไร
13. ถ้าโดนมดกัดหนูจะอย่างไร
14. ถ้าหนูขึ้นจักรยานแล้วเกิดจักรยานล้มขึ้นมาหนูจะอย่างไร
15. ถ้าหนูอยากกินขนมแต่ไม่มีเงิน

ภาคผนวก ก
แบบสังเกตพฤติกรรม

แบบสังเกตพฤติกรรมเด็ก

สังเกตครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550 เวลา

ชื่อผู้บันทึก.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- 3 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นมาก
- 2 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นปานกลาง
- 1 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นน้อยมาก

ชื่อ-สกุล	พฤติกรรมเด็ก			
	การมีส่วนร่วม	กระตือรือร้น	กล้าแสดงออก	อื่นๆ
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				

แบบสังเกตพฤติกรรมผู้วิจัย

สังเกตครั้งที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550 เวลา

ชื่อผู้บันทึก.....

	พฤติกรรมผู้วิจัย
การใช้น้ำเสียง	
การใช้สายตา	
การเล่านิทาน	
การใช้ท่าทางประกอบ	
อื่นๆ	

ภาคผนวก ง
บทนิทาน

นิทานเรื่อง หนูน้ำหวานกับไฟ

เด็กหญิงน้ำหวาน เป็นเด็กหญิงเล็กๆ อายุ 3 ขวบ ชอบเล่นซุกซน คุณแม่จึงให้ไปเข้าเรียนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใกล้ๆ บ้าน วันนี้เป็นวันแรกที่น้ำหวานจะไปเรียน น้ำหวานตื่นเต้นมาก จึงรีบอาบน้ำแต่งตัวด้วยตนเองอย่างรวดเร็วและเรียบร้อย คุณแม่จึงชมว่า

“น้ำหวานเก่งจังเลยล่ะ ที่สวมเสื้อผ้าได้เอง แม่ภูมิใจมากนะค่ะ”

จากนั้น คุณแม่พาน้ำหวานนั่งรถมอเตอร์ไซด์ และมาส่งที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พอมาถึงที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กน้องน้ำหวานก็ทำความทักทายกับคุณครู โดยการยกมือไหว้ และกล่าวคำว่า

“สวัสดีค่ะ คุณครู” คุณครู จึงตอบว่า “สวัสดีค่ะ”

หลังจากทำกิจกรรมหน้าเสาธงเสร็จ เด็กๆ จึงแยกย้ายกันเข้าห้องเรียนของตนเอง

วันนี้คุณครู ให้ความรู้เด็กๆ เกี่ยวกับเรื่องของพลังงาน โดยมี ดวงอาทิตย์เป็นแหล่งที่มาของความร้อนที่สำคัญกับชีวิตของคนเรามากที่สุด คุณครูยังบอกอีกว่า การขีดขูด หรือการเสียดสีกันของวัตถุต่างๆ ทำให้เกิดพลังงานความร้อน แต่น้ำหวานไม่เข้าใจว่า พลังงานความร้อนคืออะไรกันแน่ จึงถามคุณครูว่า

“คุณครูคะแล้วพลังงานความร้อนนี้มันเกิดขึ้นได้อย่างไรคะ หนูไม่เข้าใจคะ”

ครูตอบ “เอละจ๊ะ เด็กๆลองเอามือถูกันไปมาเบาๆ ซ้ำๆ ก่อนนะค่ะ เอ้า! ลองทำพร้อมๆ กันดูค่ะ” นักเรียนทำตาม อย่างสนุกสนาน หัวเราะที่ได้ถูมือไปมา

จากนั้นคุณครูก็พูดขึ้นว่า “แล้วเด็กๆลองเอามือให้เร็วขึ้นดูจ๊ะ เร็วขึ้นค่ะ เด็กๆรู้สึกอย่างไรคะ ไหนใครตอบครูได้บ้างคะ” นักเรียนเกือบทั้งห้องตอบพร้อมกันว่า

“คุณครูครับผมรู้สึกร้อนที่มีมือครับ”

“หนูก็ร้อนค่ะ มันเกิดขึ้นได้อย่างไรเนี่ย แปลกดี” คุณครูตอบ

“นี่แหละจ๊ะเขาเรียกว่าการเกิดพลังงานความร้อน”

พอถึงเวลาเย็น คุณแม่รับหนูน้ำหวานกลับบ้าน พอถึงบ้านหนูน้ำหวานก็นั่งเล่นที่มุมห้องกับน้องสาว ชื่อน้องทราย น้ำหวานบอกน้องว่า “เราไปวิ่งเล่นหลังบ้านกันเถอะ !”

หนูน้ำหวานกับน้องทรายวิ่งเล่นกันสักพักหนึ่ง ก็ได้กลิ่นเหม็นไหม้ และเห็นควันสีขาวๆ ลอยออกมาจากป่าหลังบ้านห่างจากตัวบ้านไปไม่มาก หนูน้ำหวานมองดูควันและไฟ จากนั้นก็เกาะขอบรั้วมองดูรอบๆบริเวณที่ไฟลุกขึ้น ไม่มีคนอยู่ในบริเวณนั้นแล้วไฟมันเกิดได้อย่างไร หนูน้ำหวานคิดว่าตอนนี้มันเกิดอะไรขึ้นนี่ ไฟไหม้ไหม้ไหม ทำอย่างไรดี หนูน้ำหวานจึงรีบพาน้องทรายเข้าไปบ้านเพื่อให้พ้นจากควันไฟก่อน คิดได้ดังนั้น จึงร้องบอกคุณพ่อว่า

“คุณพ่อคะ น้ำหวานคิดว่าตอนนี้เกิดไฟไหม้ที่ใกล้ๆบ้านเราจะ ด้านหลังบ้าน หนูเห็นควัน และไฟคะ” พ่อได้ยินดังนั้น ก็ตกใจและรีบออกไปดู เมื่อเห็นดังนั้น จึงร้องเรียกเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงให้มาช่วยดับไฟ ชาวบ้านต่างจากคุ่มหลังบ้านทยอยนำไปราดไฟ ที่ลุกอยู่ จนกระทั่งมันดับไป ชาวบ้านถามว่าไฟไหม้ได้อย่างไร พ่อตอบว่า “ผมไม่รู้ครับแต่ลูกสาวผมเห็นคนแรกและเอาเรื่องนี้มาบอกผม โชคดีที่ไฟไหม้ลามมาที่ตัวบ้านซะก่อน เพราะหนูน้ำหวานนี่เอง ถูกฉลามาก นะจ๊ะ ที่รับนำเรื่องนี้มาบอกพ่อ ก่อนที่ไฟมันจะลุกลามไปมากกว่านี้”

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า เมื่อเราเห็นเหตุการณ์ใดๆที่ไม่ดี และเป็นอันตรายต้องรีบแจ้งให้ผู้ใหญ่ ทราบให้เร็วที่สุด

นิทานเรื่อง หนูสัมผัสกับคุณยาย

หนูสัมผัส ลูกขึ้นมาจากเตียงนอนในตอนเช้า และมีความรู้สึกว่าร้อนและมีเหงื่อไหลออกมาตามใบหน้าและตามเนื้อตัว หนูสัมผัสรู้สึกไม่สบายตัวเลย หนูสัมผัสนึกในใจว่า

“ทำไมวันนี้มันช่างร้อนเหลือเกิน”

หลังจากนั้น หนูสัมผัส ก็อาบน้ำแต่งตัวไปโรงเรียน

เมื่อถึงเวลาเข้าแถวเคารพธงชาติ หนูสัมผัสสังเกตเห็น เด็กคนอื่นๆ เอามือพัดไปมา เพื่อให้คลายความร้อน บางคนก็หันหน้าหลบแสงแดด หนูสัมผัสพูดกับหนูนิคว่า

“แปลกจังเลยนะเมื่อวานนี้อากาศที่บ้านยังหนาวอยู่เลย ฉันยังต้องใส่เสื้อกันหนาวเพราะอากาศหนาวมาก แต่ว่าทำไมวันนี้อากาศร้อนจัง เธอรู้ไหมจ๊ะ” หนูนิค ตอบว่า

“ฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน ที่บ้านฉันวันนี้ก็อากาศร้อน แต่ฉันจำได้ว่าคุณครูเคยสอนว่าความร้อนที่มาถูกตัวเรานะ มันมาจากดวงอาทิตย์ กลมๆ บนฟ้าโน้นไง” หนูนิคชี้พระอาทิตย์กลมโตโดยไม่หันไปมอง

เมื่อถึงเวลาเข้าห้องเรียน คุณครู บอกว่า ช่วงนี้กำลังจะเข้าฤดูร้อนแล้ว ซึ่งในฤดูร้อนนี้อากาศรอบๆ ตัวเราจะร้อน พื้นดินแตกระแหง และมีแสงแดดจ้า ต้นไม้ ต้นหญ้าบางต้นเหี่ยวเฉา หลังจากนั้น คุณครูจึงพาเด็กออกไปเดินเล่นในสนาม ให้สังเกตสภาพรอบๆ ตัว เช่น สังเกตพื้นดิน ต้นไม้ ใบไม้ แล้วคุณครูก็ถามคำถามขึ้นว่า

“เด็กๆ จะความรู้สึกระหว่างที่เราอยู่ในห้องเรียนกับสนามตอนนี้แตกต่างกันไหมคะ”

เด็กๆ ร้องตอบพร้อมกันว่า “แตกต่าง ครับ/ค่ะ”

“อ้าว ทำไมล่ะคะ แล้วมันแตกต่างกันยังไงเธอ เด็กๆ รู้ไหมคะ”

หนูสัมผัสยกมือ และร้องตอบว่า “อากาศที่สนามร้อนกว่าค่ะ”

“ถูกต้องแล้วค่ะ หนูสัมผัสเก่งมากค่ะ” สัมผัสอย่างภูมิใจที่คำตอบของตัวเองถูก

ในเวลาเลิกเรียน คุณแม่มารับหนูสัมผัสกลับบ้าน เมื่อถึงบ้านก็เป็นเวลาประมาณบ่ายสามโมงแล้ว หนูสัมผัสออกไปวิ่งเล่นเพื่อจะไปหาเพื่อน ระหว่างทางที่หนูสัมผัสเดินไปนั้น หนูสัมผัสเจอคุณยายแก่ๆ คนหนึ่งกำลังเดินผ่านมา คุณยายมีลักษณะใจดี แต่มีสีหน้าไม่ค่อยดีนัก ใบหน้าของคุณยายเต็มไปด้วยเหงื่อ และดูเหนื่อยล้า เมื่อคุณยายกำลังจะเดินเข้ามาใกล้หนูสัมผัส ทันใดนั้น! คุณยายก็เป็นลมล้มลงหัวโขกกับพื้นและมีเลือดออกด้วย หนูสัมผัสก็ตกตะลึงมาก หนูสัมผัสนึกในใจว่า “นี่เกิดอะไรขึ้นกับคุณยาย นะ !! ” หนูสัมผัสจะทำอย่างไรดี ..

หนูสัมรู้แล้วว่าคุณยายเป็นลม หหมดสติไป และได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ คราวนี้หนูสัมต้องคิดแล้วว่าจะทำอย่างไรดี ทางเลือกก็มีหลากหลายวิธี แต่วิธีไหนล่ะที่จะเป็นผลดีกับคุณยายมากที่สุด

เมื่อหนูสัมได้คิดหาทางออก ทางเลือกที่ดีและไม่ดีว่าจะทำอย่างไรแล้วจึงเลือกที่จะทำคือ หนูสัมเลือก การวิ่งไปหาผู้ใหญ่ที่ใกล้ที่สุด บอกสาเหตุและอุบัติเหตุที่คุณยายได้รับเพื่อให้การรักษาบาดแผลของคุณยายเกิดขึ้นให้เร็วที่สุด เมื่อคุณป้าขายขนมเห็นเด็กหญิงสัมวิ่งด้วยความรีบร้อนร้องบอกว่า “ช่วยด้วยค่ะ!! คุณยายล้มคะ มีบาดเจ็บด้วยค่ะ ป้ารีบไปช่วยดูเร็วๆด้วยค่ะ”

เมื่อมาถึงจุด ที่คุณยายเป็นลมล้ม ยังไม่มีใครมาช่วยนอกจาก หนูสัมกับคุณป้าร้านขนม คุณป้าเอาผ้าคลุม และยาทาแผล มาด้วยและทำการปฐมพยาบาลอย่างง่าย ๆ ก่อน และพาคุณยายไปนั่งใต้ร่มไม้ เนื่องจากอากาศร้อนมาก เวลาผ่านไปสักครู่หนึ่ง คุณยายจึงฟื้นลืมตาตื่นขึ้นมา หนูสัมกับป้าร้านขนมดีใจมากที่คุณยายไม่เป็นอะไรมา ยายพูดขึ้นว่า

“หนูช่วยยายไว้หรือจ๊ะ” ยายมองหน้าสัม สัมพยักหน้าและรับว่า “ค่ะ”

“เก่งมากเลยนะจ๊ะ พอดียายร้อนและเหนื่อยมาก เดินมาจากตลาดข้างใน ระยะไกลมาก ยายไม่มีแรงเลย คนแก่ก็เป็นอย่างนี้แหละจ๊ะ” ยายอึ้ง

คุณป้าร้านขนม พูกลับคุณยายว่า

“เด็กคนนี่เก่งจริงๆ มีสติ รู้ว่าอะไรเป็นอะไร จึงคิดหาทางแก้ปัญหาช่วยคุณยายได้”

เมื่อคุยกันเสร็จแล้ว คุณป้าร้านขายขนมก็ใจดี พาคุณยายนั่งรถสามล้อ ไปส่งที่บ้านของคุณยายที่อยู่ท้ายซอย

หนูสัมกลับถึงบ้านและเล่าวีรกรรมที่ได้ทำในวันนี้อย่างภาคภูมิใจที่สามารถช่วยเหลือคุณยายเอาไว้ได้ ทุกคนในบ้านต่างชื่นชม และบอกว่าหนูสัมเป็นคนเก่งและฉลาดมาก

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า เด็กๆ ควรมีความคิดแก้ปัญหา ควรหาทางเลือกที่ดีที่สุดใน การแก้ปัญหาและเลือกทำในสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้

นิทานเรื่อง ชุมชนของหนูน้าอยู่

น้องเอ เป็นเด็กผู้ชายอายุ 3 ขวบ เป็นเด็กที่ฉลาดชอบการทำความคิด น้องเอ เข้าเรียนแล้วที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใกล้ๆกับที่บ้าน เพราะน้องเอเป็นเด็กดี ขยันและตั้งใจเรียน คุณครูจึงให้น้องเอ เป็นหัวหน้าห้อง มอบหมายให้น้องเอช่วยงานคุณครูเท่าที่น้องเอทำได้ วันนี้คุณครูสอนเรื่อง ชุมชน เด็กหลายคนไม่เข้าใจว่า ชุมชน คืออะไร คุณครูสอนว่า

“ชุมชน คือที่มีคนตั้งบ้านเรือนอยู่รวมกันมากๆโดยรวมกันเป็นหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และ จังหวัด” คุณครูจึงถามเด็กๆว่า

“มีเด็กคนไหนตอบได้ไหมคะว่าโรงเรียนของเราตั้งอยู่ในชุมชนอะไร ใครตอบได้ยกมือขึ้นค่ะ” ปรากฏว่ามีนักเรียนยกมือขึ้นจำนวนมาก คุณครูยิ้มและพูดว่า

“ไหนน้องเอ ตอบสิคะ” เอตอบ

“ชุมชน รักพัฒนา ครับ” คุณครูตอบว่า “ตอบถูกแล้วค่ะ ดีมากจ๊ะน้องเอ” น้องเอ ยิ้มดีใจ

“แล้วมีเด็กคนไหนทราบไหมคะว่า ชุมชน เรามีสถานที่อะไรบ้าง ใครรู้จักสถานที่ที่ ไหนบ้างคะ” ครูถามคำถามอีก เด็กๆแย่งกันยกมือ คุณครูชี้ให้ตอบทีละคน

ฟ้าตอบ “สถานีอนามัยค่ะ” ทราบตอบ “สนามกีฬาค่ะ” ชัยตอบ “ตลาดครับ”

เก่งตอบ “วัดครับ” ครูยิ้มและพูดว่า

“เด็กๆ เก่งมากค่ะ เราทุกคนอาศัยอยู่ในชุมชน ดังนั้น เราต้องช่วยเหลือกันและดูแลชุมชน ร่วมกัน เพราะชุมชนเป็นสถานที่ส่วนรวมที่เราต้องใช้ร่วมกันจ๊ะ”

ในตอนเย็น หลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้ว น้องเอขออนุญาตคุณแม่ออกไปวิ่งเล่น กับเพื่อน ขณะที่วิ่งเล่นกันอยู่นั้น น้องเอมองเห็น แม่ค้าส้มตำแอบ ทั้งเศษขยะและเศษอาหารลงใน ถาดรองของหมู่บ้าน เอรู้สึกไม่ชอบใจ เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่ดี คุณครู และคุณพ่อคุณแม่เคย สอนว่าเราไม่ควรทิ้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง เป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อตัวเราเองและคนอื่นๆ เมื่อน้องเอเห็น ดังนั้น น้องเอก็ได้แต่คิด นี่มันเกิดอะไรขึ้นอยู่ แล้วน้องเอจะทำอย่างไรต่อไปดี มันน่าจะมี ทางเลือกที่ดีที่น้องเอควรทำ น้องเอจึงคิดก่อนที่จะตัดสินใจว่า เธอไม่ควรเอาแต่เงิบและนั่งเฉยไม่ บอกใคร ดังนั้นน้องเอจึงนึกได้ว่าน้องเอรู้จักบ้านของผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเป็นหัวหน้าของชุมชน เธอควรจะบอกเรื่องราวเหตุการณ์ที่ได้พบเห็น เหวี่ยงไปบ้านผู้ใหญ่บ้าน ที่อยู่บ้านถัดไปจากบ้านเอ สองหลัง น้องเอเมื่อพบลุงผู้ใหญ่บ้านก็ถามลุงผู้ใหญ่บ้านขึ้นว่า

“ลุงว่าขยะ เป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดีครับ” ลุงมองหน้าน้องเอ อย่างสงสัยแล้วตอบว่า

“ขยะที่ไหนมันก็เป็นสิ่งไม่ดีหรอกจ้ะ มันทั้งมีกลิ่นเหม็น สร้างความสกปรก ไม่น่ามอง”

“ถ้าฉันถ้าในหมู่บ้านเราถ้ามีใครทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง ก็แปลว่าไม่ดีใช่ไหมครับ”

“ใช่แล้วน้องเอ ว่าแต่ถ้าใครละที่ทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง น้องเอเห็นเธอจะบอกลุงผู้ใหญ่
ได้ไหม ลุงจะได้ไปตักเตือนเขาไม่ให้ทำความสกปรกให้ชุมชนอีก”

“ครับ น้องเอเห็นคุณป้าร้านส้มตำแอบเทศนาอาหารและเศษขยะจากในร้าน ทิ้งลงในลำ
คลองของหมู่บ้านครับ แต่น้องเอไม่กล้าเข้าไปพูดกับป้าเขาเอง น้องเอเลยมาบอกลุงผู้ใหญ่นี้แหละ
ครับ” เอตอบ

“หลานเป็นเด็กดีมากนะ ดีแล้วละที่มาบอกลุงเพราะเราทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กๆหรือผู้ใหญ่
ก็ต้องช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนด้วยกัน เพื่อที่จะทำให้ชุมชนของเราน่าอยู่
ดูชอบใจหลานมากนะจ๊ะ” น้องเอ ยิ้มกว้างและตอบเสียงดังว่า “ครับ”

จากนั้นลุงผู้ใหญ่ก็ได้ไปตักเตือนแม่ค้าไม่ให้ทำอีก เพื่อรักษาชุมชนของเราให้สะอาด
นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ทุกคนในชุมชนต้องช่วยกันดูแลชุมชนเพื่อให้ชุมชนของเราเป็นชุมชน
ที่น่าอยู่ ให้มากที่สุด

ภาคผนวก จ
รายละเอียดการเล่านิทานปลายเปิด

การเล่านิทานปลายเปิด

ผู้เล่าใช้เวลา 5 วัน สำหรับนิทาน 1 เรื่อง ซึ่งใน 5 วันนี้นักเรียนจะได้ฟังและตอบคำถามครบกระบวนการแก้ปัญหาทั้ง 5 ขั้นตอน โดยรายละเอียดของการเล่านิทานปลายเปิดที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการแก้ปัญหา แสดงในตารางข้างล่าง

วันที่เล่า นิทาน	นิทานเรื่องที่ 1 หนูน้าหวานกับไฟ	นิทานเรื่องที่ 2 หนูสัมผัสกับคุณยาย	นิทานเรื่องที่ 3 ชุมชนของหนูน้าอยู่	ขั้นตอนในการ แก้ปัญหา
วันที่ 1	วันที่ 2 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยเล่าเรื่องนำเข้าสู่บทเรียน 2. เริ่มเล่านิทานเรื่องหนูน้าหวาน ... จนถึงไฟไหม้ไร่ไหม! ทำอย่างไรดี จบการเล่านิทานไว้เท่านี้ก่อน 3. ผู้วิจัยถามเด็กๆว่ารู้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับหนูน้าหวานในตอนนี 4. สรุปเนื้อหานิทานวันนี้จากนั้นครูจึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	วันที่ 9 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยเล่าเรื่องนำเข้าสู่บทเรียน 2. เริ่มเล่านิทานเรื่องหนูสัมผัสกับคุณยาย... จนถึง “นี่เกิดอะไรขึ้นกับคุณยาย นะ!!” จบการเล่านิทานไว้เท่านี้ก่อน 3. ผู้วิจัยถามเด็กๆว่ารู้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับหนูสัมผัสในตอนนี 4. สรุปเนื้อหานิทานวันนี้จากนั้นครูจึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	วันที่ 16 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยเล่าเรื่องนำเข้าสู่บทเรียน 2. เริ่มเล่านิทานเรื่องชุมชนของหนูน้าอยู่...จนถึงตอนเราควรทิ้งขยะลงถังขยะ จบการเล่านิทานไว้เท่านี้ก่อน 3. ผู้วิจัยถามเด็กๆว่ารู้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับน้องเอในตอนนี 4. สรุปเนื้อหานิทานวันนี้จากนั้นครูจึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

วันที่เล่า นิทาน	นิทานเรื่องที่ 1 หนูน้าหวานกับไฟ	นิทานเรื่องที่ 2 หนูสัมผัสกับคุณยาย	นิทานเรื่องที่ 3 ชุมชนของหนูน้าอยู่	ขั้นตอนในการ แก้ปัญหา
วันที่ 2	วันที่ 3 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนเนื้อหาบทนิทานเมื่อวานนี้ว่านักเรียนจำได้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับหนูน้าหวาน 2. ผู้วิจัยเล่านิทานต่อจากความตอนที่แล้ว...ถึงตอนที่หนูน้าหวานคิดว่าจะทำอย่างไรต่อไปดี 3. ถามเด็กๆว่าเรามาช่วยหนูน้าหวานคิดว่าจะทำอย่างไรดี โดยถามเป็นรายบุคคลจากนั้นนำคำตอบไปเขียนบนกระดาน 4. สรุปเนื้อหาบทนิทานวันนี้จากนั้นครูจึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	วันที่ 10 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนเนื้อหาบทนิทานเมื่อวานนี้ว่านักเรียนจำได้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับหนูสัมผัส 2. ผู้วิจัยเล่านิทานต่อจากความตอนที่แล้ว...ถึงตอนที่หนูสัมผัสคิดว่าจะทำอย่างไรต่อไปดีเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุด 3. ถามเด็กๆว่าเรามาช่วยหนูสัมผัสคิดว่าจะทำอย่างไรดีโดยถามเป็นรายบุคคลจากนั้นนำคำตอบไปเขียนบนกระดาน 4. สรุปเนื้อหาบทนิทานวันนี้จากนั้นครูจึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	วันที่ 17 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนเนื้อหาบทนิทานเมื่อวานนี้ว่านักเรียนจำได้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นกับน้องเอ 2. ผู้วิจัยเล่านิทานต่อจากความตอนที่แล้ว...ถึงตอนที่น้องเอคิดว่าจะทำอย่างไรต่อไปดีเพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุดมันน่าจะมีทางเลือกที่ดีที่น้องเอควรทำ 3. ถามเด็กๆว่าเรามาช่วยน้องเอคิดว่าจะทำอย่างไรดีโดยถามเป็นรายบุคคลจากนั้นนำคำตอบไปเขียนบนกระดาน 4. สรุปเนื้อหาบทนิทานวันนี้จากนั้นครูจึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	ขั้นที่ 2 ขั้นคิดหาทางเลือก

วันที่เล่า นิทาน	นิทานเรื่องที่ 1 หนูน้าหวานกับไฟ	นิทานเรื่องที่ 2 หนูสัมกับคุณยาย	นิทานเรื่องที่ 3 ชุมชนของหนูน้าอยู่	ขั้นตอนในการ แก้ปัญหา
วันที่ 3	วันที่ 4 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน และชี้คำตอบให้นักเรียนดูที่นักเรียนตอบไว้ 2. ให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำตอบที่ น้าหวานควรจะใช้ในการแก้ปัญหาครั้งนี้ 3. เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบแล้วเขียน จำนวนนักเรียนที่เลือกข้อนั้นลงไปใน กระดาน 4. ดูว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกข้อไหน แล้วจึงเริ่มเล่านิทานต่อ ...ถึงตอนที่ น้าหวานร้องบอกคุณพ่อว่าเกิดไฟไหม้ 5. ครูเอาคำตอบของนักเรียนที่ช่วยคิด มาเล่าต่อ 6. สรุปเนื้อหา นิทานของวันนี้จากนั้น ครูจึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวัน ต่อไป	วันที่ 11 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน และชี้ คำตอบให้นักเรียนดูที่นักเรียนตอบไว้ 2. ให้นักเรียนช่วยกันเลือกคำตอบที่หนูสั้ม ควรจะใช้ในการแก้ปัญหาครั้งนี้ 3. เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบแล้วเขียนจำนวน นักเรียนที่เลือกข้อนั้นลงไปในกระดาน 4. ดูว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกข้อไหนแล้ว จึงเริ่มเล่านิทานต่อ ...ถึงตอนที่หนูสั้มวิ่งไป บอกผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้ที่สุด 5. ครูเอาคำตอบของนักเรียนที่ช่วยคิดมาเล่า ต่อ 6. สรุปเนื้อหา นิทานของวันนี้จากนั้นครูจึง บอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	วันที่ 18 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน และ ชี้คำตอบให้นักเรียนดูที่นักเรียนตอบไว้ 2. ให้นักเรียนช่วยกันเลือก คำตอบที่น้องเอควรจะใช้ในการแก้ปัญหา ครั้งนี้ 3. เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบแล้วเขียน จำนวนนักเรียนที่เลือกข้อนั้นลงไปในกระดาน 4. ดูว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกข้อไหน แล้วจึงเริ่มเล่านิทานต่อ ...ถึงตอนที่น้องเอ บอกลุงผู้ใหญ่ 5. ครูเอาคำตอบของนักเรียนที่ช่วยคิดมา เล่าต่อ 6. สรุปเนื้อหา นิทานของวันนี้จากนั้นครู จึงบอกว่าจะมาเล่านิทานต่อในวันต่อไป	ขั้นที่ 3 ขั้นเลือก

วันที่เล่า นิทาน	นิทานเรื่องที่ 1 หนูน้าหวานกับไฟ	นิทานเรื่องที่ 2 หนูสัมกับคุณยาย	นิทานเรื่องที่ 3 ชุมชนของหนูน้าอยู่	ขั้นตอนในการ แก้ปัญหา
วันที่ 4	วันที่ 5 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน และชี้คำตอบให้นักเรียนดูที่นักเรียน ตอบไว้ 2. เล่านิทานว่าหนูน้าหวานได้ปฏิบัติ ตามคำตอบที่นักเรียนตอบมา 3. สรุปนิทานของวันนี้ จากนั้นครูจึงบอกว่า จะมาเล่านิทาน ต่อในวันต่อไป	วันที่ 12 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน และชี้คำตอบให้นักเรียนดูที่นักเรียน ตอบไว้ 2. เล่านิทานว่าหนูสัมได้ปฏิบัติตาม คำตอบที่นักเรียนตอบมา 3. สรุปนิทานของวันนี้ จากนั้นครูจึงบอกว่า จะมาเล่านิทานต่อ ในวันต่อไป	วันที่ 19 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน และชี้คำตอบให้นักเรียนดูที่นักเรียน ตอบไว้ 2. เล่านิทานว่าน้องเอได้ ปฏิบัติตามคำตอบที่นักเรียนตอบมา 3. สรุปนิทานของวันนี้ จากนั้นครูจึงบอกว่า จะมาเล่านิทานต่อ ในวันต่อไป	ขั้นที่ 4 ขั้นปฏิบัติตาม
วันที่ 5	วันที่ 6 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน 2. ถามนักเรียนเป็นรายบุคคลว่า ทำไมถึงเลือกวิธีการนี้และรู้หรือไม่ ว่ามันดีหรือไม่ดีที่ทำอย่างนั้น 3. เมื่อฟังคำตอบแล้วผู้วิจัยจึงมา อธิบายให้นักเรียนเข้าใจในตอนท้าย ว่า วิธีการที่เด็กตอบมา สิ่งไหนที่	วันที่ 13 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน 2. ถามนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าทำไม ถึงเลือกวิธีการนี้และรู้หรือไม่ว่ามันดี หรือไม่ดีที่ทำอย่างนั้น 3. เมื่อฟังคำตอบแล้วผู้วิจัยจึงมาอธิบาย ให้นักเรียนเข้าใจในตอนท้ายว่า วิธีการที่ เด็กตอบมา สิ่งไหนที่เด็กๆทำได้ สิ่ง	วันที่ 20 ก.ค. 2550 1. ผู้วิจัยทบทวนนิทานที่เล่าเมื่อวาน 2. ถามนักเรียนเป็นรายบุคคลว่าทำไม ถึงเลือกวิธีการนี้และรู้หรือไม่ว่ามันดี หรือไม่ดีที่ทำอย่างนั้น 3. เมื่อฟังคำตอบแล้วผู้วิจัยจึงมา อธิบายให้นักเรียนเข้าใจในตอนท้ายว่า วิธีการที่เด็กตอบมา สิ่งไหนที่เด็กๆทำ	ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล

วันที่เล่า นิทาน	นิทานเรื่องที่ 1 หนูน้าหวานกับไฟ	นิทานเรื่องที่ 2 หนูสัมผัสกับคุณยาย	นิทานเรื่องที่ 3 ชุมชนของหนูน้าอยู่	ขั้นตอนในการ แก้ปัญหา
	เด็กๆทำได้ สิ่งไหนที่ไม่ควรทำเพราะ จะไม่เกิดผลดีกับนักเรียน 4. เล่านิทานในตอนจบ และสรุปให้นักเรียนรู้ว่าเมื่อเราเห็น เหตุการณ์ใดๆ ที่ไม่ดีและเป็น อันตรายต้องรีบแจ้งให้ผู้ใหญ่ทราบ	ไหนที่ไม่ควรทำเพราะจะไม่เกิดผลดีกับ นักเรียน 4. เล่านิทานในตอนจบและสรุปให้นัก เรียนรู้ว่าเด็กๆควรมีสติในการคิด แก้ปัญหา ควรหาทางเลือกที่ดีที่สุดใน การแก้ปัญหาและเลือกทำในสิ่งที่ตนเอง สามารถทำได้	ได้ สิ่งไหนที่ไม่ควรทำเพราะจะไม่เกิด ผลดีกับนักเรียน 4. เล่านิทานในตอนจบและสรุปให้นัก เรียนรู้ว่าทุกคนต้องช่วยกันดูแล ชุมชนของเราให้เป็นชุมชนที่น่าอยู่	

ภาคผนวก ง
หนังสือราชการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น โทร. 12580

ที่ ศธ 0514.5/041

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ด้วย นางสาวพิมพ์บุญ ไหว่อง รหัสประจำตัว 485050114-3 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่สอนโดยใช้กิจกรรมเล่นิทานปลายเปิด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของนิทานปลายเปิด และแบบทดสอบความสามารถการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นเครื่องมือในการทำวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์ประภาพร จันทบุรณ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

Signature

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวณี ตรีพุทธรัตน์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ 0514.5/ ว 0230

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

22 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอนุบาลวรานูช

ด้วย นางสาวพิมพ์บุญ ไหว่อง รหัสประจำตัว 485050114-3 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่สอนโดยใช้กิจกรรมเล่นิทานปลายเปิด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของนิทานปลายเปิด และแบบทดสอบความสามารถการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นเครื่องมือในการทำวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า นางจิรกาญจน์ เดชแพ ตำแหน่ง ครูใหญ่โรงเรียนอนุบาลวรานูช เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวณี ตริพุทธรัตน์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0-4334-3454 ต่อ 138

โทรสาร. 0-4334-3454

ที่ ศธ 0514.5/ว 0230

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

22 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ด

ด้วย นางสาวพิมพ์บุญ ไหว้อง รหัสประจำตัว 485050114-3 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่สอนโดยใช้กิจกรรมเล่นิทานปลายเปิด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของนิทานปลายเปิด และแบบทดสอบความสามารถการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นเครื่องมือในการทำวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาวชนิกานต์ หาญสุริย์ ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมสุขภาพ 6 ว. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวณี ตริพุทธรัตน์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0-4334-3454 ต่อ 138

โทรสาร. 0-4334-3454

ที่ ศธ 0514.5/ ว 0230

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

22 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้ช่วยวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลบ้านเป็ด

ด้วย นางสาวพิมพ์บุญ ไหว่อง รหัสประจำตัว 485050114-3 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่สอนโดยใช้กิจกรรมเล่านิทานปลายเปิด ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น” ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จำเป็นต้องมีผู้ช่วยวิจัย ช่วยบันทึกสังเกตการณ์สอน บันทึกพฤติกรรมเด็กและผู้วิจัย ช่วยเหลือผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า นางนวรรณ์ จักปิ่น ตำแหน่ง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี ศรีพุทธรัตน์)

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สำนักงานวิชาการ

โทร. 0-4334-3454 ต่อ 138

โทรสาร. 0-4334-3454